І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125

РІК LXV Ч. 123. ЦЕНТІВ 10 CENTS ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СУБОТА, 28-го ЧЕРВНЯ (JUNE) 1958 TWO SECTIONS (SECTION 1) No. 123. VOL. LXV.

ПРОДОВЖУЮТЬСЯ СУПЕРЕЧНОСТІ В СПРАВІ АДАМСА

АДАМС НАЗВАВ ЗІЗНАННЯ БОСТОНСЬКОГО АДВОКАТА ДЖАНА ФАКСА „БЕЗГЛУЗДИМИ І ЗЛІСНИМИ"

Джан Факс

Вашингтон. — 26-го червня зізнавав під присягою на конґресовій підкомісії, яка досліджує недокладності в урядових аґенціях, бостонський правник і колишній видавець щоденника, Джан Факс, який твердив, що промисловець Бернард Ґолдфайн говорив про те, що головний дорадник Президента Шерман Адамс „дбатиме про клопоти Ґолдфайна" в урядових аґенціях. Факс зізнав також під присягою, що сам Ґолдфайн говорив йому про те, що „Адамс має трохи процентів" в фабриках Голдфайна. Дві години після зізнань Факса Адамс заявив на пресовій конференції в Білому Домі, що свідчення Факса є „безглузді і злісні". Він рішуче заперечує їх і твердить, що не мав жадних фінансових зв'язків із Ґолдфайном, і що зовсім не займався жадними клопотами Ґолдфайна в урядових аґенціях. Факс зізнав також, що Ґолдфайн допомагав Адамсові фінансово, коли треба було йому виховувати дітей. Адамс і це заперечив на пресовій конференції, зазначаючи, що все, що Факс сказав „про мене — є фальшом", а зізнання Факса назвав Адамс такими, в яких важко „відсепарувати фальш від дійсности". Адамс заявив, що він дивується, як може конґресова підкомісія переслухувати свідка, який в такий невідповідальний спосіб може складати такі „злобні оскарження", використовуючи форум Конґресу. Адамс рішуче ствердив, що він власними коштами виховував свої діти, і Ґолдфайн ніколи не купував для нього жадних акцій ані вартісних поперів. Перед пресовою конференцією Адамса; секретар Білого Дому Джеймс С. Гаґерті заявив, що президент Айзенгавер вже знає про ті фальшиві зізнання Факса. Адвокат Ґолдфайна сказав, що Факс хворіє на „комплекс переслідування", і тому використав конґресову підкомісію на те, щоб „очорнити Адамса". Адвокат Ґолдфайна обіцяє, що його клієнт вповні заперечить Факсові зізнання, коли зізнаватиме перед підкомісією в Конґресі 1-го липня. Ґолдфайн, — казав його адвокат, — зізнає під присягою, що ніколи не допомагав Адамсові фінасово в більших розмірах і ніколи не говорив про те, що Адамс має турбуватися його клопотами в урядових аґенціях. Коли про ті заяви довідався Факс, негайно заявив таке: „Я був би дуже здивований, коли б вони не заперечували багато дечого з моїх зізнань". Факс заявив був у своїх писаних зізнаннях, що „дуже впливові сили в уряді президента Айзенгавера, діляючи через забезпеченеву і біржову комісію, вбили мій щоденник „Бостон Пост". Але журналіст Роберт Б. Човт заперечив це твердження Факса. Суперечності в справі Адамса продовжуються, і вони ще можуть принести нові „сенсації", але про долю Адамса рішає сам Президент.

Реорганізація армії відповідно до потреб атомової зброї

Атлантик Сіті, Н. Дж. — Секретар армії Вілбер М. Брокер, промовляючи на річній конвенції Товариства Резервових Офіцерів, сказав, що саме тепер випробовується реорганізацію армійських з'єднань, щоб їх пристосувати до вимог атомової війни. Реорганізація обіймає найменші частини, так! як чота аж до найбільших, до дивізії включно. Згідно з цим пляном армія плянує організувати дивізії резерви, які нараховуватимуть не 17,500 вояків, як це було під час другої світової війни, тільки по 13,700 вояків. В новому поділі має бути на 37 компаній менше, але компанії матимуть не по 196 вояків, тільки по 243. Ця реорганізація переводиться на те, щоб наземна армія могла якнайбільше розсівати свої відділи, затримуючи при тому бойову вартість своїх з'єднань. Інші промовці критикували недавно ухвалений Конґресом закон про збільшення платень військовикам, які служать довше як два роки, домагаючися, щоб збільшені платні мали і резервісти.

В КАТАСТРОФІ БЕНЗИНОНАЛИВНОГО ЛІТАКА ЗГИНУЛО 15 ОСІБ

Вестовер Ерфорсбейс, Масс. — 27-го червня великий джетовий бензиноналивний літак Стратеґічної Летунської Команди, наладований бензиною для лету до Лондону і назад, загорівся зараз після того, як вилетів із своєї бази, і в цій катастрофі згинуло 15 осіб, в тому 6 журналістів. Розлита бензина запалила стодолу, корчі і дерева, які були недалеко. Цей літак хотів побити рекорд лету до Лондону і назад.

ЗДА протестують перед СССР проти затримування в Східній Німеччині американських летунів

Берлін. — З'єдинені Держави переслали Совєтам протестаційний меморіял у справі безправного затримування на територїї Східньої Німеччини американського військового гелікоптера і 8 старшин та одного підстаршину, які ще 7 червня ц. р. випадково відхилились від своєї тури замість залетіти до Ґрафенверу у Зах. Німеччині, приземлили у Цвікав в Східній Німеччині. Американський меморіял подає детально історію митарств, що їх від того часу застосовують однаково військові совєтські власті, як німецькі комуністи. Большевики відіслали американців переговорювати в цій справі з „суверенними" німецькими комуністами. Коли ж американський представник предявив комуно-німецьким властям повновласть і від американського амбасадора в Німеччині і від військової командатури, то німецькі комуністи почали висувати вимоги прицедурального й високо-політичного характеру. Таким чином чотири зустрічі в цій справі були безуспішні. Американських військовиків не тільки не звільнено, але не дозволено навіть скомунікуватись з ними та доставити їм харчів і білизни. Американська нота протестує проти такої поведінки і наводить докладно договори з Совєтами з 1946 і 1947 років, в яких СССР зобов'язалися в таких випадках "давати поміч" американським властям та ліквідувати мирно такі інциденти. ЗДА домогаються негайного звільнення схоплених старшин і літака.

Торгівля з закордоном дає працю 4.5 мільйона американців

Вашинґтон. — Представник Торговельної Палати ЗДА А. В. Спарбу зізнавав в Конґресі і заявив, що торгівля цієї країни з заприязненими закордонними державами дає великі користі ЗДА, бо створює працю для 4.5 мільйона американців та збільшує життьову стопу і тут і закордоном. Тому, на думку Спарбу, Конґрес повинен продовжити на 5 років взаємний торговельний пакт із закордоном, а то тим більше, що багато привожуваних до ЗДА ззакордону товарів — це продукт американських фірм, які мають свої відділи закордоном. ЗДА повинні збільшувати свою торгівлю з закордонними країнами, бо СССР старається здобувати чужі ринки. Европейські держави: Франція, Італія, Західня Німеччина, Бельгія, Люксембурґ і Голляндія стараються ступнево зовсім зліквідувати всякі перешкоди для взаємної торгівлі. ЗДА не сміє замикати своїх кордонів для торгівлі з чужими країнами. — твердив представник Торговельної Палати ЗДА.

Сенатські провідники передбачають, що Аляска стане 49-им стейтом

Вашингтон. — Сенатські провідники обох партій передбачають, що на цій сесії Конґресу Аляска стане 49-им стейтом ЗДА. Немає вигляду на те, щоб Сенат хотів при допомозі обструкції не допустити до ухвалення законопроєкту про надання права стейту території Аляски. Секретар внутрішніх справ Фред А. Сітон заявив, що мешканці Аляски хотіли б, щоб вони могли 4-го липня кожного року відзначувати своє стейтове свято. Та в Сенаті є і опозиція проти цього законопроєкту. Сенатор-демократ Джеймс О. Істленд заявив, що ухвалення цього законопроєкту порушило б конституцію. Інший сенатор-демократ Вілліс Робертсон казав, що територія Аляски забідна ,щоб могла існувати як самостійний стейт.

Ґонас відступив від кандидатури на сенатора, а прийняв пост апеляційного судді

Евенвіл, Індіяна. — Суддя Іван Ґонас, відомий громадянин українського походження і делеґат на 24-ту конвенцію Українського Народного Союзу, відступив минулого вівтірка, 24-го червня, отже на передодні вибору демократичного кандидата на сенатора З'єдинених Держав зі стейту Індіяна, від своєї кандидатури, погодившись за це прийняти пост члена стейтового Апеляційного Суду. Сталося це в порозумінні з іншим демократичним кандидатом на сенатора, посадником Евенвіллу Р. Венсом Гарткі, який в результаті здобув кандидатуру на сенатора. Обидва демократичні діячі, суддя Ґонас і посадник Гарткі, порозумілись і погодились у цій справі, маючи на увазі також цілість і єдність партійної демократичної організації в стейті. Відступивши від своєї кандидатури на сенатора ЗДА, суддя Ґонас дістав запевнення номінації на одне із чотирьох вільних місць в найвищому Апеляційному Суді стейту, що складається із 6 суддів. Тим не менше, вже своєю початковою кандидатурою на кандидата до Сенату ЗДА зі стейту, суддя Ґонас вибився на чоло політичних діячів стейту, з великими можливостями на майбутнє. Інформуючи про своє теперішнє рішення, суддя Ґонас висловив вдячність усім українцям, зокрема очолюваному новообраним заступником головного предсідника УНС п. Йосипом Лисогором Комітетові для вибору Ґонаса, що морально і матеріяльно піддержали його в його змаганнях.

Доля конференції атомових експертів в Женеві залежить від Москви

Москва. — Американський амбасадор Левеллин Томпсон передав в четвер 26 червня ц. р. совєтському міністрові закордонних справ Ґромикові відповідь ЗДА на совєтську ноту з попереднього дня, в якій Совєти домагалися, щоб ЗДА зобов'язались, що будь-яке порозуміння на конференції атомових учених у Женеві, яка має початись 1 липня ц. р. буде автоматично рівнозначне з договором про припинення дальших атомових експериментів. Американська відповідь стверджує у двох коротких реченнях, що ціль Женевської конференції залишається та сама, як її означено в листуванні між Вашинґтоном і Москвою та що американські вчені будуть 1 липня в Женеві. Західні кола не є певні, чи Совєти вислали були згадану свою останню ноту з ціллю умотивувати в останній хвилині зірвання Женевської конференції, чи ця конференція таки відбудеться. Совєтський учений Ігор А. Тамм один із призначених раніше членів совєтської делеґації який вже приїхав був до Женеви, сам був заскочений тією совєтською нотою і коментарями західньої преси, які висловлювали думку, що це під натиском комуністичного Китаю Совєти рішилися зірвати Женевську конференцію. Президент Айзенгавер вислав на руки д-ра Джеймса Фіска депешу з бажаннями успіху конференції учених, які мали б визначити таку систему контрольної інспекції, яка ґарантувала б, що не можна буде порушити договору про припинення штучних ядрових вибухів. Тому, що ЗДА висловили думку, що треба би таку контролю простягнути і на територію комуністичного Китаю, де Совєти могли б безконтрольно продовжувати свої досліди, — Китай буцім-то зажадав від Москви не допустити до конференції.

Москалі ганяються за естонським втікачем у Шотляндії

Лондон. — Молодий естонець Ерік Теайн, що належав до залоги совєтської ловецької ескадри на Норвежському морі на тральщику „Україна", втік невеличким човном на недалекий острівець з архіпелягу Шотляндських островів, за державною приналежністю до Англії. За ним пігнались човнами яких 30 совєтських рибалок. Вони висіли на березі й перешукали весь острів, однак втікач схоронився на господарстві Вільяма Фразера, якому пояснив руками, що йому грозить небезпека. Після відпливу москалів — втікач зголосився до місцевої поліції і просив дати йому політичний азиль. У цій справі появилась інтерпеляція в англійському парляменті. Речник уряду і посли засуджували поведення совєтських рибалок, які,— без дозволу від англійської влади — не тільки висіли на англійській державній території, ає ще й робили на ній лови за людиною.

Сукарно затримав комуністів в уряді Індонезії

Якарта. — Президент Індонезії Сукарно розчарував західніх оптимістів, які сподівалися що він, під впливом громадської війни, яка спричинила урядові такі поважні труднощі, і власних прикрих досвідів із співпраці з комуністами, як теж у зв'язку з поворотом сталінізму в СССР, притягне до співпраці антикомуністів та перрестане фавовизувати комуністів. Усупереч таким заповідям західніх кореспондентів з Індонезії, президент Сукарно вправді перевів реорганізацію свого уряду, але затримав у ньому всіх членів скрайньої лівиці і не включив до уряду нікого із видатних демократичних діячів з протикомуністичного та прозахідного фронту. Зокрема, в новому уряді нема колишнього віце-президента д-ра Гатти, лідера протикомуністичного табору індонезійців, ані султана з Поґякарти, який мав стати міністром торгівлі.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● **ВПреосв. Архиєпископ Кир Іван Бучко** був наймснований у Ватикані консультором Священної Конґреґації для Східньої Церкви, одержавши тим самим можливість офіційно заступати українську католицьку Церкву у тій важливій установі.

● **10-ті річні загальні збори Об'єднання бувших Вояків Українців у Великій Британії** відбулися в Лондоні з кінцем травня ц. р. До нової управи Об'єднання були обрані: сот. С. Кіндій, хор. М. Веремієнко, пор. С. Каратницький, дес. М. Гайва, підхор. В. Давидяк та дес. В. Нагайло. У зборах взяло участь 31 делеґат, заступаючи 1.494 членів тієї організації.

● **Академія для вшанування пам'яти полк. Євгена Коновальця** в 20-річчя смерти, не могла відбутись у Парижі з уваги на виїмкове політичне положення у Франції.

● **10-річчя свого існування і діяльности** відзначило Товариство Прихильників Української Культури в Бразилії на своїх ювілейних зборах, що відбулися в Куритибі в половині квітня ц. р. На зборах Т-ва, яке нараховує всього сім відділів, пороблено деякі поправки до статуту, встановляючи, між іншим, що Т-во є бразилійською організацією, та обрано нову управу, до якої ввійшли: д-р Йосип Ділай — голова, посол інж. Р. Куліцький — заступник, д-р Семен Релька і Микола Гец — секретарі, д-р Д. Бардаль і Степан Самійла — касирі, Н. Адамович — бібліотекар.

ГАММЕРШИЛД БАЧИТЬ „ДОБРИЙ ПОЧАТОК" В ЛИВАНІ

Даґ Гаммершилд

Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй Даґ Гамершилд, повернувшись з Середнього Сходу до Ню Йорку в четвер 26-го червня ц. р., негайно почав нараджуватися з представниками різних держав. Він конферував з американським амбасадором в ОН Генрі Кеботом Ладжом, з ливанським міністром д-ром Маліком, та з представниками З'єдиненої Арабської Республіки, Англії і Швеції. Гаммершилд, дуже скупий — як звичайно — на слова — заявив журналістам, що „існує надія, що внаслідку введення у Ливані військових обсерваторів від Об'єднаних Націй, поправиться ситуація, щодо якої була скарга в Раді Безпеки". Він висловив переконання, що зроблено „добрий початок" в Ливані. Однак Гаммершилд додав, що — на його думку — Рада Безпеки не дала цим обсерваторам іншої місії, як тільки спостерігати і звітувати. У тій заяві Гаммершилда добачують можливість зголошення в Раді Безпеки додаткового внесення про поширення компетенцій обсерваторів чи про вислання до Ливану міжнародної поліції, яку для цієї цілі треба би негайно зорганізувати. Нема сумніву — стверджують газети — що на той випадок Совєти опротестують такий внесок. Скликання Ради Безпеки Об'єднаних Націй для справи Ливану, щоб вислухати звідомлення Гаммершилда, не передбачується перед половиною наступного тижня. Тим часом в самому Ливані ситуація погіршується. Партизани очевидячки перегруповуються і зосереджуються для нової атаки. Нема ніяких познак замирення, ані політичного ані військового. Число військових обсерваторів ОН зросло до 95. Першою жертвою з-посеред цих обсерваторів став індійський мойор Гатанан Бґіде, що його джіп наїхав в прикордонній смузі на міну. Він поважно ранений. — В американських часописах появилась вістка з Вашинґтону, що тамошні керівні чинники схиляються до думки, що не треба переводити збройну інтервенцію в Ливані.

Де Ґоль обмежує владу генералів в Альжирі

Париж. — Де Ґоль виготовив проєкт трьох декретів, які мають ще дістати затвердження повним урядом та які займаються проблемами політичної адміністрації в Альжирі. Де Ґоль, залишивши за собою титул міністра для справ Альжиру й право вирішувати всі найважливіші справи тої країни, призначив своїм заступником цивільного генерального секретаря для Альжиру в особі Рене Бруйє. До функцій того генеральн. секретаря належить координування акцій всіх міністерств у справах, що стосуються Альжиру: відбудови, розвитку виховання, комунікації ітд. У другому декреті уточнюється цивільні й військові прероґативи генерала Саляна в Альжирі: тамошнього головного команданта, який дістав був повноту влади в Альжирі спершу ще за прем'єра П'єра Пфлімлена та потім від генерала де Ґоля. У тому декреті встановлюється так зв. цивільного генерального секретаря в Альжирі й цілий ряд цивільних директорів. Врешті в третьому декреті стверджується, що призначені генералом Саляном військові супер-префекти і префекти виконували свої обов'язки тільки тимчасово й звільнені від них. Таким чином, генерал де Ґоль ступнево відбудовує цивільне управління в Альжирі над військовим.

Амінторе Фанфані творить новий італійський уряд

Рим. — Після того, як прем'єр Адоне Золі зголосив димісію цілого уряду у зв'язку з переведеними 25 і 26 травня ц. р. парляментарними виборами в Італії та відмовився від дальшої своєї кандидатури, президент Джованні Ґронкі доручив місію складення нового уряду генеральному секретареві керівної Християнсько-демократичної партії, Амінторе Фанфані. Фанфані був уже італійським прем'єром в січні 1954 року, але його урядування тривало всього 12 днів, бо він не міг осягнути парляментарної більшости зараз у першому голосуванні над довір'ям. Хоча Християнсько-демократична партія найсильніша, проте вона не має сама безоглядної більшости і залежна від підтримки інших партій центру та правиці.

ВІД 1-го ЛИПНЯ ОБОВ'ЯЗУЄ ДОДАТКОВА ОПЛАТА ЗА ПОШТОВУ ПЕРЕСИЛКУ „СВОБОДИ"

Починаючи з днем 1-го липня, всі передплатники „Свободи", так члени, як і не-члени Українського Народного Союзу, зобов'язані вплачувати малу додаткову суму на покриття схвалених Конґресом ЗДА збільшених оплат за поштову пересилку газети. Так постановила остання, 24-та Конвенція Українського Народного Союзу, що відбулася впродовж кінцевого тижня травня цього року в Клівленді. На ...енції була пропозиція на ...ніж оправдану величезним збільшенням коштів видавання газети підвишку передплати за „Свободу", яка тепер — коли мова про членів УНСоюзу, які становлять приблизько три чверті частини передплатників, виносить навіть неповних два центи за число. Хоч усі американські газети, зокрема чужомовні, в останніх роках збільшили висоту передплати вдвоє і більше, конвенція УНСоюзу все ж таки вважала за відповідне залишити висоту передплати за „Свободу" в дотеперішній висоті, але взяла під увагу схвалену Конґресом ЗДА підвишку оплат за поштову пересилку газет і схвалила, щоб кожний передплатник „Свободи", що є членом УНСоюзу (за виїмком тих членів, що забезпечені в клясі „Т" і що досягнули 65 років життя), вплачував на покриття цих додаткових поштових коштів 15 центів місячно. Передплатники, що не є членами УНСоюзу, повинні вплачувати на ту саму ціль додаткових два доляри річно, чи відповідну частину цього, якщо платять меншими ратами. Ця постанова входить в силу 1-го липня цього року і буде поступово переведена секретарями Відділів УНСоюзу при інкасуванні місячних вкладок та оплат за „Свободу" від членів УНСоюзу, і Адміністрацією „Свободи" при розрахунках з передплатниками, які не є членами УНСоюзу. Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу висилає тепер в цій справі окремі листи до кожного передплатника „Свободи", а Головна Канцелярія УНС виготовляє для всіх Відділів УНСоюзу нові викази місячних вкладок від членів, до яких будуть додані ці додаткові 15 центів на покриття додаткових поштових оплат. Короткий час, що пройшов від конвеції в Клівленді, не дозволив виготовити всі нові місячні викази, отже нові викази дістала тільки частина Відділів, а дальша частина дістане ці нові викази з кінцем липня. Тим не менше, секретарі усіх Відділів, так само і тих, що ще не одержали нових виказів місячних вкладок із включенням 15 центів, повинні вже тепер при інкасуванні вкладок за липень, цю додаткову суму побирати. Ті члени-передплатники, які платять вкладки чвертьрічними, піврічними чи річними ратами, зобов'язані також доплачувати сумарично додаткову суму на покриття додаткових поштових оплат за „Свободу". Головний Екзекутивний Комітет у згаданому листі, що його висилає в цій справі до всіх передплатників „Свободи", вияснює справу та закликає їх, щоб вони співпрацювали зі секретарями Відділів та Адміністрацію „Свободи" у переведенні в життя цієї конвенційної постанови.

В АМЕРИЦІ

● **Тимчасовий** арґентинський президент, генерал Педро Е. Арамбуру і тимчасовий віцепрезидент адмірал Ісаак Рохас дістали найвищі відзначення від теперішнього уряду за те, що своєю працею причинилися до того, що від 1-го травня в Арґентині постав демократичний уряд.

● **Чотири роки тому** в ньюаркському шпиталі, Н. Дж., оперовано серце пані Мері Вісневскі, але вона не мала тоді грошей, щоб відповідно заплатити лікарям. Тепер вона виграла 140 000 долярів на ірляндській льотерії і переслала шпиталеві чек на 10,000 долярів.

● **Президент Айзенгавер** 26-го червня підписав закон про збільшення пенсій для 232,000 емиритованих федеральних урядовців. Збільшення пенсій зобов'язують від 1-го жовтня ц. р.

● **Республіканський** конґресмен Мевіл Лерд із Висконсін, член підкомісії видатків на військові будови, заявив, що летунство „марнує" гроші податковців при будові летунської академії в Колорадо Спрінґс.

● **Дирекція** міських парків Ню Йорку закликає мешканців міста підливати дерева, що ростуть вздовж вулиць. Під час посухи кожне дерево треба підливати два рази на тиждень трьома відрами води. На ньюйоркських вулицях росте коло 550,000 дерев.

● **У ЗДА** перебувають тепер два совєтські науковці, члени Академії Наук СССР, д-р Ніколай Жаворенков і проф. Семьон Волковіч. Під час своєї подорожі по країні вони „випадково" заїхали в район ріки Делаваре, куди совєтським відвідувачам вступ заборонений.

У СВІТІ

● **Польща** висилає до Женеви на конференцію атомових фахівців, що мають виготовити контрольно-інспекційну систему проти порушення договору про припинення атомових вибухів, — професорів Вацлава Менсовіча та Леопольда Юркевіча, фахівців від радіоактивности, і адвоката Мечислава Бляйштайна з міністерства закордонних справ. У цій конференції візьмуть участь: ЗДА, Англія, Франція, Канада, СССР, Польща, Чехословаччина і Румунія.

● **На одній з підміських залізничих стацій Лондону** минулого вівтірка впав між рейками 15-річний юнак. В той самий момент промчався над ним із швидкістю 70 миль на годину поспішний поїзд. На диво, хлопець, крім нервового потрясення, не зазнав ніякої шкоди.

● **Індонезійський уряд** зажадав, щоб американська добродійна організація „Азійська Фундація" припинили від 1-го липня ц. р. свою діяльність. Ця аполітична організація, заснована й фінансована групою багатих американців з Каліфорнії, веде виховну, культурну й допомогову працю в 15 азійських країнах. В Індонезії вона видавала річно по $250.000 для засновування шкіл, бібліотек, кооператив, виховування вчителів і т. п. Індонезійський уряд що дотепер тій організації ніколи нічого не закидав, не подав причини свого дикого розпорядження.

● **В Якарті**, столиці Індонезії, розпочався процес проти чотирьох осіб, що змовлялись на життя просовєтського президента Сукарна, 30-го листопада минулого року, коли він виходив з одної школи, де оглядав виставку учительських праць, змовники кинули на нього ручні ґранати, які не завдали ніякої шкоди президентові, зате спричинили смерть дев'ятьох дітей і поранення багатьох осіб. Прокуратура вимагає кари смерти для трьох атентатчиків і досмертної в'язниці для четвертого.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3. N. J.

БЛЕФ — ЧИ ЗАГРОЗА ВІЙНИ?

Москва заявила, що вона „не залишиться байдужою" на випадок збройної інтервенції західніх держав у Ливані, при чому висловилась також рішуче проти висилання туди міжнародної поліції Об'єднаних Націй. Таким чином Москва потвердила відому Заходові правду, що залежить їй не на заспокоєнні, а на „балканізації" Середнього Сходу. Об'єднані Нації можуть дістати від уряду СССР згоду тільки на таку акцію, яка зверталася б проти будь-якої західньої держави, а не проти совєтської самоволі чи поплентацької дії, веденої з благословення Москви. Ото ж Совєти підтримали виступ Об'єднаних Націй проти Англії і Франції в обороні Єгипту і погодились на те, щоб на Середній Схід була вислана міжнародна поліція, яка зайняла здобуті Ізраїлем стратегічні пункти в обширі Гази і над затокою Акаби. Зате Совєти не допустили до будь-якої енергійнішої акції Об'єднаних Націй в обороні Мадярщини проти терору збоку Москви і її комуно-мадярських прислужників, як не допускають *тепер обороняти вільний Ливан проти Об'єднаної Арабської* Республіки, яка руками арабських націоналістів вигортає з середньо-східнього вогню каштани для Москви.

Можливо, що Совєти вживають свого звичного способу — шантажу — знову тільки в характері блефу, — для застрашення, без заміру переводити в діло свої погрози. Але не виключене, що в даному випадку Совєти спробують повторити свою тактику з Корейської війни, з тією різницею, що тоді вони кинули у війну комуно-китайських „добровольців", а тепер самі зайнялися б організацією, озброюванням і перекиданням до Ливану мусульманських „добровольців" з території СССР, під командуванням передягнених совєтських старшин. Це означало б перетворення Ливану в „середньосхідню Корею", з тією різницею, що Америка, мабуть, не повторила б уже тієї помилки, яку зробила забороною генералові МекАртурові переступати річку Ялу, і не зупинилася б перед нищенням таких „добровольчих" з'єднань на совєтському терені їхнього формування. Іншими словами — це означало б вибух нової світової війни.

Очевидно, що совєтська погроза, незалежно від того, чи вона є блефом, чи ні, не змінює факту, що вільний Ливан лежить в інтересі всього вільного світу. Що більше, ця совєтська погроза ще яскравіше підкреслює, що громадянська війна в Ливані не вибухла внаслідок невдоволення ливанців політикою теперішнього свого уряду, а була затіяна, зорганізована й активно підтримана зброєю та людьми ззовні, через сирійський кордон. Совєтська погроза не залишає сумнівів, яку ролю виконував би Ливан, коли б перейшов він у сферу впливів політично-військової осі Москва-Каїро: *Ливан став би тоді етапом на шляху ліквідації всіх інших середньо-східніх вільних держав.* Коли маленький Ливан не злякався погрози Совєтів і звернувся офіційно до Об'єднаних Націй з просьбою прислати з'єднання міжнародної поліції, тим паче не може настрашитись тієї погрози зорганізований в Об'єднаних Націях західній світ.

Вирішний голос у західньому світі мають ЗДА й Англія, і від їхнього рішення залежатиме насправді дальший хід цієї справи. Серед численних пресових коментарів на цю тему читаємо заввагу, що на терені Ливану ведеться розгра між дипломатією Доллеса і Нассера, але — що насправді йде там розгра між інтересами західнього світу й великодержавницькими інтересами совєто-російської імперії, яка реалізує давню царську мрію — стати твердою ногою над Перською затокою. Відрізати від Заходу середньо-східню нафту, відрізати від Заходу шлях до Індії і південного сходу Азії, підпорядкувати собі масив мусульманських країн Середнього Сходу — ось яка ціль імперіялістичної Росії без уваги на її колір, і задля осягнення цієї цілі варто Москві орудувати всіми засобами: чи блефом, чи війною.

Якби ЗДА знову відступили, обмежившись паперовими протестами, вони наразили б себе не тільки на моральний удар, якого зазнали вже внаслідок своєї пасивности під час мадярської революції, коли не послухали заклику мадярських борців про допомогу. Тепер це була б байдужість не тільки супроти ливанського народу, але й супроти власних найістотніших інтересів — і принципу волі і конкретних інтересів політики, економіки та стратегії. Генеральний секретар ОН Даг Гаммершилд не зумів переконати президента Нассера, щоб він припинив свою гру в Ливані: радіовисильні в Каїро і Дамаску далі нацьковують. Об'єднані Нації стають перед новим іспитом рації свого існування. Але, незалежно від того, чи ОН виконають свою місію, чи ні — місію лідера вільного світу мусять виконати З'єднені Держави.

ПРИРОДА „ПОБРАТИМА СВІТУ"

Один американський письменник назвав колись Америку „побратимом світу". Цей альтруїстичний і щедрий для всіх „побратим світу" не лише могутній своєю військовою силою, знаний своїми господарськими та технічними можливостями, ресурсами, але й визначається своєю незрівняною природною красою.

Журнал для вибагливих читачів, „Галидей", присвятив число за липень ц. р. (144 стор. великого формату з численними кольоровими світлинами на цілу сторінку) — пізнанню природної краси З'єдинених Держав. Високими горами, широкими морями, розкішними узбережжями, мальовничими ріками, рослинністю, птаством та багатим звіринним світом — всім що мають інші континенти, обдарувала мати-природа американську землю!

У редакційній статті цього журналу подано, що ані один новітній винахід — не переміг світу, не змінив його відвічних законів, навіть не здогонив своїми осягами матері-природи. Таємниці й закони природи залишились непорушні, ті самі, бо вони сильніші від людського генія. Символом вищости природи над модерною людиною в цій країні є ріка-велетень Міссіссіппі, стихію якої й досі не годен опанувати шалений розвиток техніки. Вакцина д-ра Солка, студії над пістряком і недугами серця, розвиток атомової енергії, міжплянетарні проєкти — це великий тріюмф людини, але... над її ігнорацією, о бмеженням...

Щоб під час вакацій відірвати своїх читачів від щоденних турбот і проблем, щоб забули вони про світ та політичні потрясення — редакція цього поважного журналу веде їх туди, де вічна краса й гармонія: у віковічне царство природи. Гори в кордонах ЗДА одні з найкращих у світі. Вони найбільші і найбільш таємничі на Заході, а найстарші щодо формації на Сході. Верхи Сієрра Невади, дикі хребти Скелястих Гір, зокрема пасма Апалячів висотою рівні славним верхам Евересту в Азії. Національних парків та резерватів з *такими чудовими панорамами, як в ЗДА,* немає в жадній країні світу. Відвідати ці гори — мрія кожного американця. Десятки поетів і письменників, тисячі мандрівників-одчайдухів описали свої враження з тих небосяжних теренів. Звіринний світ, птаство і риби, що живуть по озерах і річках тих обширів — це тема для окремої книги.

Другою ділянкою безкрайого царства природи в ЗДА є пустелі. Якби їх усіх зібрати в одне, то територія Англії на їхньому тлі виглядала б, як малесенька цятка. Це територія найменше знана, просто ігнорована нами, читаємо в цьому журналі. До речі, одна шоста частина території ЗДА — це дикі пустелі. В порівнянні з Сагарою та іншими пустелями світу, американська пустеля дає радість і життя, не відстрашує і не вбиває людини. Там є сотки мінеральних, цілющих джерел, великі й малі водоспади, глибокі провалля-кеньйони та дуже мальовничі простори. Американська пустеля криє в своїх надрах дуже цінні метали та споріднені з ними продукти, як мідь, срібло, золото, боракс, сода, що їх видобувають щороку на 300 більйонів долярів. Майже півбільйона акрів найурожайнішої землі на Заході, зокрема в Каліфорнії, що дає більйонові прибутки, завдячує свою екзистенцію водам з „диких" околиць, кеньйонів і проваль, що прорізують американські пустелі.

Наша країна вкрита ідеальною сіткою рік. Комбінація двох велетнів Мізурі та Міссіссіппі дає неуявну кількість водної субстанції, і простягається на 68 тисяч миль, а 70 інших рік мають пересічну довжину 300 миль кожна. Дотепер витрачено в ЗДА 15 більйонів долярів на те, щоб бодай частинно використати дику енергію вод. Одна-однісінька ріка Колумбія могла б забезпечити своєю енергією третину ЗДА, якби її опанувати. Найбільша водна глибина — одна миля! — існує у Великому Кеньйоні. Ріку Колорадо, що має 1440 миль довжини, від її джерел до гирла переплила досі лише одна людина.

Американська пташня теж дуже оригінальна і має багато ґатунків. На території ЗДА існує й „хвалить Бога" аж 6 більйонів прерізних птахів! Пропорційно перевищують вони людське населення в цій країні у відношенні 35 до 1! Це число двічі на рік побільшується, коли 15 більйонів небесного птаства мандрує нашим континентом: навесні в північному напрямку, восени у південному. Ці сотворіння мають п'ять повітряних шляхів: узбережжя Пасифіку, центральні стейти, річище Міссіссіппі та атлантійське узбережжя. Деякі роди птаства вигибають, також білий орел, символ нашої держави, майже вимер: всього кілька тисяч їх залишилось, не зважаючи на старання орнітологічних установ. Різного роду горобчиків проживає на терені ЗДА 850, найбільше є їх у Месачузетсі.

П'ята з черги сила Америки — це її морські береги. Враховуючи глибокі гирла рік-велетнів, морські береги ЗДА в два рази довші від рівникової лінії. Своїм вигідним узбережжям завдячує також Америка своє передове становище у світі. Більша частина теренів над Атлантиком має приватних власників і служить торговельним та розваговим цілям населення, а терени над Пасифіком належать здебільша стейтам. Найгіршим щодо торгівлі й розваг є південний берег ЗДА, Голфська затока, а найбільш благословенними є Флорида, що має 399 миль морського берега, і Каліфорнія — 840 миль.

„Чудом природи" в ЗДА є ліси. Одна третя частина території нашої держави вкрита лісом. Із загального числа 622 мільйони гектарів лісу, більше як половина належить приватним власникам, а є їх аж чотири з половиною мільйони! Кожний десятий американець є власником якоїсь лісової площі. Решта належить державі або стейтам.

Наприкінці читаємо в цьому вакаційному виданні „Галидей", що дружба американського народу з матір'ю-природою є тісна й велика, незалежно від урбанізації та механізації. На узбережжі Пасифіку буяє майже в первісному, незайманому стані 66 мільйонів акрів самого шпилькового лісу! Там знаходимо дерева-велетні на двісті стіп заввишки і на десять стіп завширшки. В лісах Сієрра Невади і в Каліфорнії ростуть найбільші в світі дерева, наприклад, червоний бук, що має 364 стіп висоти. Також найстарішим деревом світу можуть похвалитися ЗДА: каліфорнійською сосною, вік якої обчислюють на чотири тисячі років! З-поміж 50-ти тисяч порід дерев, знаних у світі, 845 порід росте в ЗДА. В Европі росте лише 85 порід дерев.

Надзвичайна природна краса є найбільшою славою й гордістю „побратима світу".

К. Т.

Любомир Винар

МАЗЕПИНСЬКИЙ ЮВІЛЕЙ

Уже довший час на сторінках української періодичної преси обговорюється питання відзначення 250-ліття смерти гетьмана Івана Мазепи, що припадає на осінь 1959-го року. В першу чергу слід відмітити статтю проф. В. Доманицького „Мазепинські ювілеї" („Свобода", чч. 35, 36, 37) і замітку проф. Романа Смаль-Стоцького „Мазепинська річниця" (Свобода", ч. 90). Проєкт проф. В Доманицького охоплював дві основні частини-підходи: суспільно-громадський і науковий. Перша частина проєкту, що відносилася до відзначення ювілею широкими колами громадянства, мабуть через свою обширність і перевантаженість (накручення фільму „Іван Мазепа", створення мандрівного Мазепинського театру, драми, опери, балету, творення „гуртків прихильників" гетьмана І. Мазепи і т. д.) не знайшла загальної підтримки і тому не увінчалась успіхом. Друга частина проєкту, присвячена вкладові українських науковців у майбутні ювілейні святкування, на нашу думку, не була повністю вичерпана. Проте, проф. В. Доманицькому належить признання за піонерську працю в напрямі величного відзначення ювілею.

У своїй цінній статті проф. Р. Смаль-Стоцький наголошує головно публіцистично-пропаґандивну сторону святкування серед американців, включно з проєктом видання американської поштової марки з Мазепою і Байроном.

У висліді спеціяльних засідань УКК в ЗДА і КУК в Канаді — в цих двох країнах створились окремі комітети, що мають унапрямлювати підготову до святкувань. Виринає питання, як найдоцільніше і найкраще відзначити цю знаменну дату, як утривалити цей 250-літній ювілей великого гетьмана в скарбниці світової культури?

Є два головні аспекти розв'язки цього засадничого питання: науковий і суспільно-громадський. На нашу скромну думку, багато важливішою є розв'язка мазепознавства в науковій площині. Видрукування англійською мовою декількох солідних науково-історичних монографій про І. Мазепу, його життя і політичну діяльність, публікації наукових розвідок українських істориків у чужомовних історичних журналах — залишать тривкий слід у світовій науці. Думаємо, що такими поважними виданнями в чужій і рідній мовах найкраще відзначимо цей знаменний ювілей.

Проф. В. Доманицький у своїй статті заступав думку перевидання вже друкованих мазепознавчих праць. Такий підхід лише частинно себе оправдує. Нам треба намагатись видати нові, ще недруковані праці, які зревідували б минулі історичні концепції і дали б нове синтетичне насвітлення Мазепинської доби.

Постає питання, якими недрукованими працями диспонує українська наука? Відповідь на це питання дає нововидана „Українська історіографія".

Тут у першу чергу слід згадати неопубліковані монографії нашого визначного історика проф. д-ра Олександра Оглоблина, а саме: „Гетьман Іван Мазепа та його доба" і „Іконографія Івана Мазепи". Перша праця — це синтеза кількадесятиліт н і х дослідів над Мазепинською добою і діяльністю І. Мазепи, уґрунтована на численних джерелах і літературі. На окреме відзначення заслуговує використання матеріялу дотепер незнаних московських архівних джерел. Друга праця присвячена розв'язці складної проблеми Мазепинської іконографії. Думаємо, що вже найвищий час, щоб появилась поважна історична студія, яка показала б дійсне обличчя нашого гетьмана.

Проф. Омелян Пріцак ще в 1939-му році виготовив докладну бібліографію Мазепіяни, що мала бути видана як III том збірника „Мазепа" — Українського Наукового Інституту в Варшаві. Війна цьому перешкодила. При доповненні цієї описової бібліографії публікаціями 1940-их і 1950-их років, ця праця стала б необхідним довідником для кожного мазепознавця, а заразом давала б правдивий образ мазепинських студій. Як відомо, інший дослідник, о. д-р П. Хрущ опрацював монографію „Іван Мазепа до гетьманства". Це праця уґрунтована не лише на опублікованих джерелах і літературі, але й на досі незнаних архівних матеріялах з краківських збірок.

Дуже можливо, що серед рукописної спадщини проф. Б. Крупницького залишились якісь *неопубліковані* розвідки про Мазепинську добу. Цю справу треба було б вияснити. Також відомо, що підготовлявся до видання Мазепинський збірник УВАН'у.

Якби нам, при спільному зусиллі й зрозумінні, вдалося всі ці праці видати англійською або українською мовою, це було б великим здобутком і тріюмфом української науки і нашої еміграційної спільноти, найповажнішим відзначенням ювілею І. Мазепи.

Друкована наукова праця має в чужинному світі багато більшу питому вагу, як, наприклад, творення спеціяльних мазепинських хорів, гуртків тощо. Українська громада, без сумніву, гідно відзначить 250-літній ювілей І. Мазепи величними академіями-святами. Одначе, йде про те, щоб за цією діяльністю і короткотривалими успіхами ми не забули основної цілі відзначення Мазепинських роковин: збудування тривкого пам'ятника І. Мазепі і його добі в світовій культурі.

З наших буднів

ВСЮДИ ЦЯ КОНКУРЕНЦІЯ!

Конкуренція, чи по-нашому „компетиція" — на одне виходить. Факт є фактом, що з нею стрінешся в нашій сумній дійсності на кожному кроці.

От, скажімо, недавно випустив я в світ книжчину. З бідою, з мозолою, книжка розлазиться, дякуючи добрим приятелям, які зробили їй рекляму, що це — гумористична повість, хоч я сам трактую її за річ серйозну і патріотичну.

Аж тут — трах-тарах! — і пан Платон Стасюк випускає свою повість! Дуже інтересний твір, та й ще до того в твердих палітурках! „Вел, — каже містер Сурмач, — і що тепер буде? Я бачу, що пан Стасюк хоче вас зарізати?.."

Зарізати не зарізати, але компетиція, безумовно поважна. Заслужений бизнесмен і патріот, пан Платон Стасюк — особа знана й шанована в цілій Америці. Куди мені, скитальникові, до нього рівнятись! Колеґа Славко Пастушенко, занюхавши письмо носом, зразу кинувся на книжку п. Стасюка і закупив весь наклад. А Пастушенко, відома річ, не купує кота в мішку!

Що мене ще рятує від повного розгрому це те, що моя книжка з файними образками Любка Гуцалюка. Якби так пан Стасюк дав до свого твору кольорові ілюстрації прекрасних і смачних виробів своєї фірми, то я лежав би зі своїм „Героєм" на обох лопатках!

Але біда сама не ходить, вона любить товариство. Ще я добре не прочуняв після появи конкуренційної книжки п. Стасюка, як тут приходить до моєї канцелярії у фірмі „ЕКО" п. Владзьо Змій та й каже:

— Ой, бережіться, бо я зроблю вам страшну конкуренцію!

— Господи! — скрикнув я розпучливо. — Та невже випускаєте книжку про театр?

— Книжку не книжку, а рекорди, сиріч, платівки. „Лонґ-плейнґ", або по-нашому „на довше грає". Новинка на нашому ринку, надзвичайна поява!

Виявляється, що це справді новинка! Що наш Змійко впав на ґеніяльну, просто, ідею: насамперед позичив гроші в „Самопомочі", а потім зорганізував видавництво рекордів „УТА", яке на днях випускає три платівки з записом художнього читання таких мистців слова і сцени, як п-ні Олімпія Добровольська і Йосип Гірняк. Наші корифеї читають твори Шевченка, Стефаника, Вишні, казки Наталі Забіли, є навіть один монолог найбільшого філософа еміґрації, Гриця Зозулі!

А коли ми вже при новинках і рекордах, то зраджу вам секрет, що й „Арка" випродукувала недавно перша кляса платівочку. Співає п-ні Наталя Андрусів із Филаделфії, дмухає в сопілку Влодзьо Баб'як, а пані Чапельська приграє їм на фортепіяні. Пані Андрусів співає гуцульську пісню Балтаровича „Чорна хмара в полонині". Та так співає, аж ся серце крає! Я сам хоч і не гуцул, а сильно це переживаю, та вже мій приятель, Михась Мороз, то таки плаче ревними сльозами при словах: „тяжко - важко на чужині"...

— Ой, Боже! Таке мале, а таке жалісне! — сказала б Уля з „Мини Мазайла".

Ікер.

„ДЖИНҐИЗ-ХАН З АТОМОВОЮ БОМБОЮ"

Лондон. — „Джинґиз-хан з телеграфом", — так називав колись письменник Лев Толстой царя російського з його системою імперіялізму і придушування свободи та поступу в його власній державі та в інших країнах. Ці слова згадують тепер в Англії промовці на вічах і преса з нагоди кривавої розправи Хрущова над членами угорського революційного уряду, що став на чолі спротиву російському імперіялізмові в жовтні-листопаді 1956 року.

Джинґиз-хан був у 13 столітті володарем найбільшої імперії світу. Його держава була створена войовничою енерґією кочовиків Монголії і простягалася від Карпат до Тихого океану і до Південно-Китайського моря. Не тільки силою, але й страхом, кривавим терором панували монголо-татари над підбитими народами. Монгольські володарі мали, як на той час, передову військову техніку, якою перемагали противників: це була рухлива, дисциплінована кіннота і засоби для облоги міст. Вони уживали таранів, якими проломлювали міські мури. Так взято 1240-го року Київ.

У 20 стол. на місце царської імперії, що вже спорохнявіла, прийшла нова войовнича влада — комуністична партія. Ця большевицька імперія має більші технічні засоби, ніж мала царська Росія. В руках московського уряду не тільки численні армії, фльота й летунство, але також атомова зброя. Кремль не зменшує своєї аґресивности, хоч уряд Хрущова в Москві невпинно веде „мирову пропаґанду". Ця пропаґанда впливала на народні маси в різних країнах і навіть на визначних діячів політики й науки (А. Беван, лорд Расселл, Кінг Голл і ін. в Англії).

Цинічне, обдумане вбивство Імре Надя, Малетера й інших членів угорського уряду, потрясло совість і моральні почування мільйонів людей у Великобританії. При цій нагоді, засуджуючи свіжий кривавий злочин, виконаний в столиці Мадярщини Будапешті з наказу Хрущова, преса згадує ще й попередні неславні діла теперішнього диктатора СССР. Напр., щоденник „Манчестер Ґардіян" з 20 червня пише: „Політика Будапешту, зовсім ясно, робиться в Москві. Пан Хрущов не без попереднього досвіду в цих справах. Це він був відповідальний за виконання в Україні кінцевої фази жахливої чистки, що пронеслася Росією наприкінці 30-их років, — і чистка в Україні була одна з найтяжче проведених у всій державі."

Протести урядів, політичних партій, Церков і всіх людей з моральними засадами проти розправи в Будапешті показують, що в цивілізованому світі росте спротив натискові „Джинґиз-хана з атомовою бомбою". Кожний мешканець вільного світу відчуває небезпеку — упасти жертвою російського імперіялізму, як це сталося з Угорщиною. Тому „вершинна конференція" голов демократичних урядів з Хрущовим, автором недавніх екзекуцій на Угорщині, здається неможливою.

Питання: чи Хрущов своїм рішенням — покарати смертю Надя, — хотів зірвати конференцію? Можна догадуватися, що так: бо конференцію мали підготувати дипломати практично наперед. Вершинна конференція тільки затвердила б наперед ухвалене в дипломатичних переговорах. Цього, очевидно, Хрущов не хоче. Він хоче мати „вільні руки", в яких тримає атомові бомби.

П. А.

Книжка й часопис — найнеобхідніші в домі культурної людини.

Євген Онацький

ШЛЯХОМ НА РОТТЕРДАМ

(До 20-ліття трагічної смерти сл. п. полк. Є. Коновальця)

(26)

„Назагал, стверджував він, що робота йде, але про деталі не знає; хотів подати Вождеві персональний склад центру, але це може сказати лише Вождеві. Ми доповнили код. Я передав йому більшу кількість літератури, яку він частинами заніс на корабель. Корабля я не бачив, хоч пропонував Вельмудові, щоб мені показав. Твердив він, однак, що це може навести на слід. Все ж таки, ввечорі я пішов над канал і бачив там два большевицькі кораблі, товарові. Однак, назви тяжко було мені побачити. Вельмуд оповідав мені, що він повнить службу радиста. Я настирливо клав питання йому відносно техніки його приїзду. Вельмуд відповідав повздержливо досить, але запримітив я, що він неспокійний, що я підозріваю його, що він говорить неправду. На одну з чергових зустрічей приніс мені кілька речей з покладу: кілька плякатів, трохи білого хліба, пасту до зубів тамошнього виробу та папірці від цукорків. Я зрозумів, що це на доказ, що він звідти приїхав. Я це від нього взяв і привіз із собою, що було відповідно використано.

„По повороті я бачився з Вождем. Точно передав зміст балачок з Вельмудом, підкреслюючи одночасно, що я запримітив зміну в нього, а поведінка його виглядає для мене підозрілою. Це саме передав Грибівському, по його повороті з-за океану. Грибівський виявив велике невдоволення, коли довідався, що Вельмудові передано гроші..."

А ось засвідчення інж. Дм. Андрієвського (писане від третьої особи):

„...Ще 15 вересня Пригода запитував листом до інж. Андрієвського про Приймака. Від того часу Андр. більше не одержував листів від Пригоди; в кожнім разі вони не збереглися. Не знати, чи не листувався він, або Приймак, із ким іншим. Андр. перестав цікавитися цією справою, про яку йому ніхто нічого не нагадував. Роздумуючи над нею, він уважав, що висліди, які він бачив від подорожів Пригоди й Приймака, не виправдували того ризика й накладу праці та коштів, які вимагали.

„Аж ось у вересні 1937 р. Андр. дістає листа від Пригоди, яким заповідається приїзд Приймака. Андр. не добачав рації того приїзду, але, поставлений перед фактом, мусів відбути побачення і мав повідомити про нього полк. Є. К.

„За кілька днів після листа Андр. дістав телеграму в українській мові, але латинськими літерами, з того порту, де колись причалив Пригода. В ній Приймак просив прибути в означене кафе, в якім він має чекати рано від 10 до 12 години і по пополудні від 2 до 4, і то протягом трьох днів. Андр. виїхав щойно на другий день, у вівторок, по полудні, і дійсно знайшов Приймака в указанім місці. До речі, вибираючись на побачення, Андр. умовився з одним приятелем українцем, що він товаришуватиме йому в подорожі і при побаченні, не виявляючись перед Приймаком. Але приятель спізнився на поїзд, і Андр. поїхав сам.

„Від Приймака Андр. довідався, що він прибув закордон совєтським кораблем, на якому був радіотелеграфістом. Говорячи про це, він не робив враження, що брав поважно своє становище. З розмови виявилось, що Приймак запросив на побачення також інших осіб, як зрозумів Андр., із оточення полк. Є. К., але кого власне не пригадує. Нічого важного Приймак не сказав Андр-му, і цей останній дістав переконання, що рація його приїзду полягає в побаченні з іншими особами. Він узяв кілька витинок з української преси, але обтяжувати себе не хотів. В поводженні не справляв враження, що пильно конспірується. На запит, чи не стежать за ним совагенти, відповів, що це — можливо. Вкінці Андр. від'їхав, полишивши Приймака чекати викликаних осіб.

„Другого дня в середу по полудні до Андр. з'явився Барановський і сказав, що він приїжджає з Г., де вже бачився з Приймаком рано, і має туди знову вернутися; що на адресу Андр. мають прийти гроші, які треба йому передати. З тим Бар. від'їхав. І справді в четвер рано надійшов пакет із 1000 ам. дол., а десь коло першої години зателефонував Бар-ий і просив Андр-го негайно привезти гроші, бо корабель Приймака відчалює того ж дня. Андр-ий негайно автомобілем повіз гроші до Г. На нього в кафе чекали Бар-ий та Приймак. Поспішно відбулась передача грошей. Під час розмови Андр-ий сказав, що, за газетними відомостями, большевики пірвали ген. Мюлера. Та новина не справила особливого враження на Приймака, або серед суматохи його не помічено. Зрештою Приймак зараз же відійшов, бо мусів спішитись на корабель.

„Пообідавши разом із Бар-им, Андр-ий від'їхав до міста свого побуту, де мав здибатися з Бар-им о год. 17.30. Але Бар-ий не явився в означене кафе і на 19 годину, чим немало занепокоїв Андр-го. Була думка, чи не доведеться заалярмувати поліцію і вказати на совєтський корабель. Але коло 19 чи 20 год. Бар-ий зателефонував до Андр-го, і вони зійшлися в кафе. У відповідь на закиди Андр-го, Бар-ий відказав, що мав полагоджувати різні справи, а тому запізнився. Від'їхав він того самого вечора.

„З огляду на його побачення з Приймаком, Андр. не бачив рації звітувати перед полк. Є. К. і подавати свої помічення.

„Відтоді Андр. не мав жадних відомостей ні від, ні про Пригоду та Приймака..."

Оповідання Андрієвського в подробицях розходиться з оповіданням Барановського, який своє оповідання занадто зсинтезував. Думаю, що оповідання Андр. в тих частинах, що торкається його побачень з Бар-им та Приймаком, точніше.

Згадка Андр-го про ген. Мюлера, якого пірвання припадає саме на час призначеного полк. Є. Коновальцеві побачення, вказує дуже ясно, якої небезпеки уникнув тоді полковник, не з'явившись до вказаного порту. Не виключено, що та небезпека загрожувала всім тим особам, яким було призначене побачення, але, з огляду на відсутність головної особи, себто полк. Є. К., намічений акт не був зреалізований, щоб завчасно не відкрити карти. Може бути, що їх усіх малося в той чи інший спосіб захопити на совєтський корабель...

З ЖИТТЯ НТШ В ЗДА

П'ята Річна Наукова Конференція Математично-Природописно-Лікарської Секції НТШ

24-го травня відбулась в „Домі Культури" НТШ в Ню Йорку П'ята з черги Річна Наукова Конференція Математично-Природописно-Лікарської Секції НТШ. Конференцію відкрив директор Секції проф. д-р диплом. інж. Микола Зайцев, згадуючи недавно померлого проф. д-ра Полікарпа Герасименка, як людину і науковця.

Проф. д-р Осип Андрушків, як секретар Секції, дав короткий статистичний огляд Секції і насвітлив проблеми, зв'язані із науковою діяльністю Секції. Секція нараховує 50 дійсних членів, розкинених по цілому світі, і так: 32 — в ЗДА, 7 — в Канаді, 6 — в Европі, (Німеччина 2, Англія 1, Бельгія 1, Франція 1, Австрія 1), 4 — в Південній Америці (Бразилія 2, Арґентина 1, Венесуеля 1), 1 — в Австралії. З-поміж звичайних членів намічено три кандидатури на дійсних членів, голосування є в тракті оформлення (2 в ЗДА, 1 на Цейльоні). Як що йде про фах, то серед дійсних членів є зоступлені такі галузі науки: 12 — природознавство, 10 — медицина, 6 — агрокультура, 5 — фізика, 4 — хемія, 3 — математика і механіка, 3 — геологія, 3 — географія, 3 — ветер. медицина, 1 — антропологія. Поділ віку є такий: між 40-50 роками — 3, між 50-60 роками — 30, між 60-70 роками — 14, між 70-80 роками — 2. Професорами або викладачами на університетах є 18 дійсних членів Секції, решта працює в дослідчих інститутах або по своєму фаху. З-поміж звичайних членів науково активізується відносно мало: в математиці — 2, в природі — 1, в медицині — 3, в технічних науках — 2 і в геології — 1.

Як перший із доповідачів виступив проф. д-р Осип Андрушків (ЗДА, Сетон Гол Юніверзиті) представляючи роботу про „Деякі властивості розбіжних рядів, що їх члени є додатні і збіжні монотонно до нулі". Частина цієї роботи була представлена на з'їзді науковім Амерікен Математікел Сосасті в Ню Йорку.

Далі проф. Андрушків з'ясував також роботу неприявного на Конференції проф. д-ра Степана Кулика (ЗДА, Савт Каролайна Юніверзиті) п. з. „Новий метод для наближення розв'язки кубічного рівнання". В цій праці автор застосував загальні вислідн, що їх одержав в дослідах над вирахуванням коренів аналітичних функцій (опубліковані в Дюк Математікел Джорнел).

Проф. д-р Олександер Архімович (ЗДА, Юкрейніен Текнікел Інститют) представив свою аналізу доступних совєтських джерел у доповід п. з. „Зернові культури в Україні по другій світовій війні". Показується, що яра пшениця, що стояла на першому місці серед зернових культур в 1913 р. (яра 27%, озима 10,6%) поволі зовсім віддала першенство озимій, яка тепер панує серед зернових культур на Україні (1955: озима 25,7%, яра 0,5%). Зміни в розподілі зернових культур є наслідком централістичного пляновання. Так само останньо (1958) виказується, що бавовник зовсім зникає із терені в України. Якщо йде про дані урожайности зернових культур, то по трудній аналізі закровичених совєтських статистичних даних, доповідач доходить до заключення, що урожай ще й сьогодні не стоїть на тому рівені, який був в роках 1909 - 1913.

В дискусії проф. Едвард Жарський відмітив, що взагалі було б добре дати доклад на тему, як читати совєтську статистику. Проф. Андрушків запитував про ролю кукурудзи, а проф. Наталія Осадца-Яната подала свої спостереження до проблеми зернових культур і бавовника. Проф. Сергій Крашенінніков стверджив на підставі даних в науковому часописі Ост Европеїше Політік, що статистика совєтська раз відноситься до Казахстану, то до Сибіру, то до обоїх — взалежності, як треба її натягнути до партійних вимог, і тому дані ці треба відповідно кореґувати.

Доповідь проф. д-ра дипл. інж. Миколи Зайцева (ЗДА, Енгельгард Індустріс). Дослідчий Інститут була на тему „Новий метод опрацювання товщів із морських тварин для поживчих цілей". Китовий товщ є головним продуктом китобийного промислу світу і здобувається його у кількості до пів мільйона тонн річно. Вживається його головно до виробу маргарини в багатьох країнах світу, передусім в Европі. Важливим є методи хемічної рафінації та гідрогенізації („зтуження") його до відповідної консистенції. Доповідач подав коротко принцип опрацьованої ним і зголошеної до опатентування в ЗДА і інших країнах світу, нової методи т. зв. „зтуження" китового товщу. При цьому застосовано спеціяльний каталізатор з групи шляхетних металів та одержано продукт значно кращої барви, консистенції та передусім стійкости що до оксидації (псування), в порівнянні з продуктом дотепер вживаним. Доповідь була доповнена пробками китового товщу гідроґенізованого після старої та нової авторової методи.

В дискусії брали участь: пп. Андрушків, Архімович і Жарський. Цей останній зробив заввагу, що щораз більше уживання маргарини в Америці є спричинене між іншим, хворобами жовчі внаслідок уживання масла.

Працю проф. д-ра Івана Розгона і д-ра Василя Розгона (ЗДА, Інститут дослідів над раком) п. з. „Асцитна пухлина у щурів" представив проф. Сергій Крашенінніков. Досліди що до асцитної пухлини перевели автори на 360 щурах на протязі 21 місяців у 34 ґенераціях, маючи на увазі застосування вислідів для серологічних і біохемічних проблем. Дотеперішні способи викликування асцитної пухлини мали цю невигідну властивість, що викликували пухлини, які складалися із різноманітних тканинних елементів, що обезцінювало вартість пухлин. Автори застосували найновіші методи японських вчених і одержали ті самі висліди, за винятком одного, а саме: пухлини не перещіплювалися одною ізольованою клітиною.

В дискусії, в якій брали участь пп. Зайцев, Крашенінніков, Жарський і п. Зафійовська підчеркнено важливість проблеми рака і стверджено, що всякі осяги, що ведуть до збільшення іммунітету до рака, є дуже цінні.

Працю проф. Павла Шулежка (Австралія, Н. С. В. Юніверзиті оф Текнолоджі) п. з. „Один метод наближеного інтеґрування диференціяльних рівнань в частинних похідних" доповідав д-р Василь Захарків. Метода проф. Шулежка, представлена в цій праці, є більш загальна, чим дотепер вживані. В дискусії забирали голос пп. Андрушків і Петришин. Цей останній був зацікавлений проблемою ступня докладности наближеної розв'язки.

Доповідь інж. Степана Ю. Процюка (ЗДА, Інститут дослідів над металями) п. з. „Нові проблеми фізики металів" дала багато цікавого матеріялу відносно нових зразків жаростійних металів та стопів, що особливо дуже важне в нашій добі опанування міжпланетарних просторів. Шукання нових жаростійних матеріялів є зумовлене потребами сучасної електротехніки, атомової енерґетики, а передусім ростом швидкости сучасних літаків і ракет.

В дискусії брали участь пп. Андрушків, Зайцев і Єфремів. Виявилося, що доповідач має власні висліди відносно стопів титану. Проф. Зайцев заторкнув проблеми виготовлювання пластмас, а проф. Єфремов звернув увагу на зв'язок титану із алюмінюмом у геологічних формаціях.

Проф. д-р Микола Єфремов виголосив доповідь п. н. „Нова константа — найкоротша довжина, та її роля при внутрішніх атомних процесах". Доповідач, спираючись на власних теоріях (метода вирахування йонних радіюсів), дійшов до переконання, що як матерія і енерґія мають зернисту будову, так само простір має свій найменший елемент розміру: найкоротшу довжину. В дискусії забирали голос пп. Процюк, Андрушків, Зайцев і Калина. Зайцев підчеркнув, що коли б доповідачеві вдалося практично використати цю теорію щодо геологічної пов'язаности мінералів, це могло б бути використане в копальняному промислі. Проф. Калина зазначив, що концепцію „нульової довжини" стрічається у німецьких теоретиків.

Доповідь проф. д-ра Любов Зафійської (ЗДА, Дослідчий Інститут при Пенсилвенійському університеті) п. з. „Дослідження ін віво мікрогамет вищих рослин" була присвячена взаємовідносинам між протоплязмою і ядром. В науковій літературі є ще сьогодні неоднакові погляди щодо будови мікрогамет. Одні подають, що це лише ядро, інші, що ядро із протоплязмою. Частина доповіді була темою доповіді на З'їзді цитологів в Індіянополісі. Знимки, що їх доповідач задемонструвала присутнім, досконало схопили поділ ядра у всіх його фазах. При цім доповідач ствердила, що ґенеративна протиплязма зберігає життєздатність — противно до того, що сьогодні стрічається в підручниках.

На запит проф. Андрушкова прелеґентка ствердила, що не раз спостерігала рухи Бравна у зовсім живих організмів і не погоджується з твердженням, буцімто приявність рухів Бравна мала б бути ознакою завмирання організму. Проф. Жарський був зацікавлений барвниками, що їх прелеґентка уживала при дослідах. — Проф. Калина припускає, що при цих внутрішньоклітинних процесах визначну ролю грають електричні елементи, а проф. Архімович підчеркнув різницю між прикметами веґетативної а ґенеративної протоплязми. Ця остання є більш резистантна на температуру.

Останній доповідав проф. д-р Сергій Крашенінніков (ЗДА, Пенсилвенісн Юніверзиті). В своїй доповіді п. з. „Потворні форми Балантідіюм Колі та Балантідіюм Кабіс (яка буде предметом дискусії на річному з'їзді Американського Т-ва Біологів в серпні 1958 р. в Індіянаполісі) представив, ілюструючи свої результати діяпозитивами, структуру інфузорій Балантідіюм і її ненормальні види. В дискусії проф. Зафійовська завважила, що причиною поставання монстрів є часто порушення трофічних функцій.

На цьому директор Секції проф. Зайцев закрив Конференцію та подякував прелеґентам за цікаві доповіді. Теми, способи представлення, методи праці та результати дослідів виказали високий науковий рівень доповідей і ствердили ще раз, що Математично - Природописно - Лікарська Секція НТШ не відстає від проблематики сьогоднішнього наукового світу.

О. А.

МАТЕМАТИЧНО - ПРИРОДОПИСНО - ЛІКАРСЬКА СЕКЦІЯ НТШ ПІД ЧАС РІЧНОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ 1958

Сидять (від ліва): проф. д-р Володимир Калина, проф. д-р Олександер Архімович, проф. д-р Наталія Осадча-Яната, проф. д-р, дипл. інж. Микола Зайцев, проф. д-р Любов Зафійовська, проф. д-р Осип Андрушків, проф. д-р Сергій Крашенінніков. Стоять (від ліва): д-р В. Захарків, проф. В. Петришин, інж. Ст. Процюк, проф. Б. Загайкевич, проф. д-р Едвард Жарський та інж. Роман Кобринський.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Филаделфія, Па.

З діяльности Товариства „Самопоміч"

У вересні ц. р. наша організація кінчає 11 літ інтенсивної, тихої та корисної праці, не тільки для добра своїх членів, але і української громади в Филаделфії та наших скитальців, розкинених по різних краях Европи.

Филаделфійський Відділ Товариства „Самопоміч" своєю скромною, в першій мірі допомоговою, працею, вповні себе виправдало на протязі 10-літнього існування. На жаль, дуже мало про це подавано до відома українського громадянства. А треба, щоб усі знали не тільки про незгоду серед нашого народу, але теж про ту ідейну, безкорисну працю одиниць, які діють серед нас. Бо коли котрий небудь з цих громадських працівників „Самопомочі" прочитав у щоденнику „Свобода" з 29-го квітня ц. р. коротку згадку про Загальний З'їзд „Самопомочі" в Ню Йорку, на якому складали привіти представники майже всіх наших Центральних Організацій, то з приємністю відчув, що це велике признання Української Громади Америки для всіх працівників Самопомочі.

Филаделфійський Відділ напочатку мав кільканадцять членів, і здавалось, що цей гурток людей вибирається „з мотикою на сонце". З них навіть дехто поблажливо посміхався; — мовляв „ви не знаєте Америки й тут нічого без грошей не зробите". Але сильна воля й вперта, безкорисна праця для добра ближнього, перебороли всі труднощі та перешкоди й дала імпозантні висліди. Наш Відділ виписав приблизно 3,500 ашурансів на коло 10,000 (десять тисяч) осіб, які приїхали до ЗДА і сьогодні живуть у Филаделфії, Ню Йорку, Шикаго, чи інших містах. В роках 1948 до 1950 сотки осіб кожного року приміщувано на працю, вишукувано помешкання, та уділювано допомоги. Через наше бюро в ті часи просувалося 50 -100 людей денно й майже кожного вдоволено. Багато запитає, звідки взято фонди на ведення такої праці? Тоді кожний чув на собі моральний обов'язок, що треба потребуючому помогти, треба рятувати тих, що залишились за морем, на скитальщині. І майже кождий, хто скоріше приїхав і вже працював, приносив сам до „Самопомочі" у формі позички 10—20 а то і 100 долярів, щоб помогти другому. На жаль, сьогодні, коли майже кождий матеріяльно забезпечений, такого „чуда" зробити вже не можна. Чим дальше, тим більше громадська праця сповільнюється. Ба, що гірше, навіть отих мізерних 10 долярів річно на УККА платить щороку менший гурток. Скоро багато з нас тратить почуття громадського обов'язку, тратить сумління. На щастя, лишилась горстка твердих, вироблених громадян, які дають пожертви, належать до організацій, і які працюють на удержання своїх родин і для громади. І ці дають обличчя нації тут. Тому і вислід праці „Самопомочі", беручи до уваги сьогоднішні обставини, великий.

Чимраз частіше трапляються випадки наглої смерти батька родини внаслідок паралічу, випадку у фабриці, автової катастрофи і т. п. Тоді у великій пригоді стає „Самопоміч". В наглих випадках забезпечує родину позичкою на найконечніші потреби, а відтак сталою міською чи стейтовою грошової допомогою. У таких випадках найбільше часу і свойого хисту посвячує довголітній голова д-р Микола Ценко. Він тоді їздить до шпиталів, міської управи та до всіляких міських допомогових організацій і завдяки зв'язкам з американськими установами й організаціями, а то й урядами, завжди полагоджує справу позитивно. І 1957 році висднано сталі грошові допомоги для кільканадцятьох родин (в одному випадку чоловік згинув, а залишилась жінка з шестеро дітьми). Коли до цього додати ще цілий ряд інтервенцій в справах депортацій, горожанських паперів, старечих пенсій, виплати безробіття, то треба признати, що Відділ проводить велику працю.

Кожного року проводить зеленосвяточну збірку для скитальців в Европі, а зібрані фонди пересилає через свою Централю до ОХС в Мюнхені. Річно наш Відділ висилає до 1,500 дол. а в загальному до цього часу понад 7,000 дол. Тим способом допомагає СХС вести допомогову акцію для залишенців в Европі. На Діточий Садок у Мюнхені вже п'ятий рік Відділ платить 25 дол. місячно. В 1957 р. спільноз „Кредит. Кооп. Самопо-

БОТЛЕР ПРО „ГЛУПОТУ РЕСПУБЛІКАНЦІВ"

Індіянополіс, Індіяна. — Голова Демократичного Крайового Комітету Пол Ботлер заявив на демократичній стейтовій конвенції в Індіянополісі, Індіяна, що „глупота, корупція, бездіяльність та брак проводу в уряді Айзенгавера-Ніксона" працюють для нашої Демократичної партії. Ботлер твердить, що в цілій країні відбувається великий приплив до Демократичної партії, і тому можна сміло ствердити, що час і події працюють для демократів.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

Відбувся З'їзд Канадійської Асоціяції Бібліотекарів

Квебек. — Річні наради Канадійської Асоціяції Бібліотекарів відбуваються кожного разу в іншій місцевості, щоб тим робом дати змогу учасникам основніше пізнати країну і заохотити провінціяльні уряди проявити ініціятиву у кращому бібліотечному обслуговуванні місцевого населення. Цьогорічні наради, 13-ті з черги, відбулися в Квебекумісті, в днях 13 до 19 червня в приміщеннях Шато Фронтенак. Як відомо, Квебек-місто відзначає цього літа 350-і роковини свого існування. Його заклав 1-го липня 1608 р. французький географ Самуїл де Шамплейн, і є найстаршим містом на американському континенті. Головною темою нарад була справа вироцювання нових професійних кадрів шляхом фундування стипендій і творення нових бібліотекарських шкіл. Порішено відкрити таку школу при Університеті Британської Колумбії і брати до уваги в майбутньому відкриття бібліотечної школи в одному з університетів Приморських Провінцій. Дотепер у Канаді існують дві акредитовані бібліотекарські школи, при університеті МкГіл у Монтреалі і при університеті в Торонті. В бібліотекарській професії працює під теперішню пору в Канаді, згідно з даними Домініяльного Статистичного Бюра, 3,743 особи в публічних, державних, університетських і спеціялізованих бібліотеках. Учасники застановлялися теж над справою виховання молоді і обслуги дітвори книжками. Спеціяльним професійним питанням присвячено окрему увагу. Головними доповідачами були два визначні бібліотекарі ЗДА д-р Геролд Ланкур з Іллинойс і д-р Ендрю Д. Осборн із Гарвардського університету. В нарадах з'їзду взяло участь понад 400 учасників. З українців учасником був д-р Богдан Казимира з Оттави. Наради закінчилися бенкетом, на якім головним промовцем був міністер С. Брушеві, що говорив про місторію Шамплейна. Чергові наради Канадійської Асоціяції Бібліотекарів відбудуться наступного року в Едмонтоні, Алта.

Читайте українські книжки й газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

Посмертна Згадка

ГАРАСИМ САВИЦЬКИЙ, член Українського Доп. Т-ва „Дністер", Відд. 361 УНСоюзу в Ню Йорку, помер 25-го червня 1958 р. Покійний нар. 1894 року в с. Городиславичі, пов. Бібрка, Зах. Україна. Полишив горем прибитих: дружину Катерину, синів Івана і Стефана, 4 внуків, брата Дмитра та сестру Катерину. Панахида буде відправлена в п'ятницю, 27-го червня 1958 р., о год. 8-ій веч. в Похорон відбудеться в суботу, 28-го червня 1958 р., з пох. заведення П. Яреми, до церкви св. Юрія. — В. П. П.!
Управа

Промисловець закликає приватний капітал до допомоги Південній Америці

Ню Йорк. — Президент Компанії Американської і Закордонної Електрики Генрі Б. Сарджент промовляв на зборах удільовців і закликав приватний американський капітал допомагати країнам Латинської Америки розбудовувати економіку. Він казав, що американці вже вклали в інвестиції в Південній Америці 8,5 більйона долярів, але це замало, тому треба збільшеними інвестиціями витворити краще зрозуміння ЗДА в південній частині нашої півкулі, щоб не повторилося те, що було під час візити віцепрезидента Ричарда М. Ніксона. Фірма, очолювана Сарджентом, стоїть в економічних зв'язках із електрівними в 11-ох державах Латинської Америки. Її директор говорив про великі господарські можливості районів Південної і Середущої Америки.

● Уряд Іраку видалив пресового аташе посольства Об'єднаної Арабської Республіки в Багдаді, єгиптянина Мустафу Аббаса, за ведення пропагандивної акції проти Арабської Федерації Іраку і Йорданії.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Управа 194 Відд. пригадує всім своїм членам, що вкладки належить вплачувати у „Самопомочі" при 98 Іст 7-ма вул кожної суботи від год. від 2 до 5 по пол. Для вигоди членів приймається не додатково вкладки в дні урядування „Самопомочі", а саме: вівторок, середа, четвер і п'ятниця від год. від 2 до 5 по пол. Проситься всіх тих членів, які залягають із своїми вплатами, вирівняти їх. Вкладки мусять бути вплачені до 25-го кожного місяця. Видача дивіденд почнеться з днем 28-го червня. Всі позамісцеві члени, як також ті, що платять вкладки річно, чи пірічно одержать свої дивіденди поштою. Вписуйтесь в члени У. Н. Союзу. Вік приймання в члени продовжено до 65-го року життя, тому старші громадяни, які не були вписані, можуть тепер скористати із цієї зміни, яку ухвалено на 21-ій Конвенції У. Н. Союзу. Пригадуємо, що чергові Збори членів нашого Відділу відбудуться в суботу, 28-го червня 1958 р., о 6-ій год. веч., в УНДомі в Ню Йорку. — Управа.

РОЗШУКИ

ГАЛИНУ БЕСАГУ, з роду Іванусик, з Любачівського району, с. Грушів, пошукує Анна Іванусик, за чоловіком Палета з Коношиці, пов. Змийна Вода, Постолитівський район, Львівська область. Прошу писати на адресу:
P. MURSKY
11606 — 95th Street
Edmonton, Alberta, Canada